

- dizium subsequatur, optimè in proposito Ger. Spin. conf. 16. n. 76. justis segg.
- 151 Hoc autem promptiori animo admittendum in feudo jurisdictionem habent frater legalis non solum, sed etiam politica ratio:
- Tum propter ejusdem jurisdictionis naturam,
Tum propter interesse Reipublicae,
Tum propter subditorum utilitatem,
Tum denique propter directi Domini peculiare servitium.
- 152 Jurisdictionem inquam naturam, que indivisibilis est, qualem agnoverant Bart. Bald. aliique innumeris penes Giuribus successus, feudal glof. 8. num. 62.
- 153 Interesse Reipublicae, cum nihil ab uno, quam à pluribus Imperii regnum habens, l. 2. §. non sine, de origini, ubi, Novissime sicut ad pauciores iuris confundit viam transisse, ipsebus distans, videbatur: per partes evenit, ne ejusdem Res publicae per unum consulti. Giub. innumeris referens ubi supra. Mart. de success. legal. dict. quest. 22. art. 3.
- 154 num. 40. bene Buccerus. conf. 2. numer. 1. ejusdemque Reipublicae inter isti splendore famularum Vassallorum confervari ac augeri, D. Consilariarum Altograd. sepius laudata. contr. 1. num. 67. quorum equidem familiaris splendor, dignitas, ac memoria labefactatur, atque corruptum ex divisione honorum; nam iuxta Divinum Oraculum, Omne Regnum in se divisionem dissolabitur. Luce 11. & ut aebat Philosophus, qualitas omnis ad destructionem ordinatur subiecta: unitas ad conservationem, D. Altograd. ibidem, num. 48. Ambrosius de Vignate, Jacobini, à Sancto Georgio, & Chiristophorus de Nicelis in eorum consilio in fin. inter consilia feudalia divers. 47. in ordine, Cephal. conf. 12. n. 23. Calixtus conf. 179. num. 3. verbi vel melius, pars 2. Peregrin. conf. 10. num. 5. in 1. & redit Becc. conf. 56. num. 34. nec enim tam pinguis est patrimonium, quod multiplici divisione non reducatur ad minimum, D. Altograd. supra, num. 85. ut proinde praesuppositis finis erectionis primogeniturum existimet familiarium dignitas, & conservatio, D. Altograd, ibidem n. 49.
- 155 Subditorum vero utilitatem, quia regulariter segnisi per plures negotia expeditur, Becc. d. 56. num. 34. quia populi utilitas est ab uno regi, quam à pluribus pro servitio ac operum præstatione gravi, D. Altograd. loc. cit. num. 68. & numer. 85. ubi quoq' infelices subditos gravis Dominorum segregare pulsantur, quam incuriosibus hostiis, quia deinde sapienti in populorum regime per plures acto de facili orientur in subditorum permicem discordie, ad texti. in Lex pali. 79. §. Dilectis de legat. 2. Cephal. conf. 12. n. 23. & Cateni. pariter ubi supra, quod eleganti declamatione prosequitur Lucas in penes Intrigoli. quest. 39. n. 154. sic inquisit:
- Nulla fides Regni socii, omnisque potest;*
Impatiens consors erit, nec gentibus ullis;
Credite, nec longe fatorum exempla petantur.
Fratrem primi maderunt sanguine mari.
- 156 qua quidem discors Regnum multitudine Regnum etiam operatur excedit, juxta illud Salustii in Bello Jugurtha print. ver. ejusdem concordia respare cresent, discordia maxima dilatatur, unde summo per noxiis Principium pluralitatem quamplurimi probat idem Becc. loco mox relato, ac Cephal. conf. 99. n. 15. cum seqg.
- 157 Peculiariter tandem Domini interesse, quia ex unitate servitii præstatio gratior, & utilior redditus, clm Principi inter isti unicum potius divitem habere Vassallum, quam plures pauperes, ejusque Majestas eo magis effulget, quo nobiliores subditos habet, immo per seudi individualiter servitum ipsum melius conservatur, quemadmodum minoratum diviso obliquo ipse Dominus eodem foris penitus fraudaretur, ut singillatim crudite probat idem D. Altograd. supra, n. 50. cum seqg.
- 158 Quamobrem cum agatur de dispositione concernente nedum privatum familiæ, sed publicum etiam horum Reipublicae, Principis, subditorum, nulla patitur ratio, quia dicamus eam valere, ut in hujusmodi Article concludit Baccerus d. conf. 2. num. 2. Porro Vassallus potest feudi conditionem meliorem facere, ut iure feudal cautum probat Cephal. conf. 69. n. 14.
- His autem pro Articuli resolutione excitatibus fundimentis, superpetat contraria, quæ ab initio tullimus; ex adverso diluntur.
- Ad primum enim super iure ad feudum quasi ex pater na stipulatione respondemus, quod cum hoc ius proveniat à Patre acquisitore, reputatur eidem queri ex quadam do-
- natione, quæ tamquam facta filiis existentibus in sua potestate, per solam postuentiam revocatur, iuxta superioris allata iura, & tradita per Suri. conf. 305. sub num. 39. vers. non agitur respagnar.
- Respondetur secundo, quod ius illud est profectum, ut superioris pluribus comprobatum, ideoque rotum quæsumum Parv. ac properea revocabile, Galvan. dict. conf. 8. sub num. 68. vers. quod struimusque respondetur, Thoming. deci. 23. a. num. 8.
- Tertio quod vero potius dicitur debet ius querendum, quod proinde faciliter tollitur, vel si quæsumum, conditionale, patre fecit in eadem voluntate perseverante, idem Galvan. ubi supra paulo ante n. 59.
- Ad ille vero quod queratur filio utilis actio ex paterna stipulatione, & ius quod nobis quæsumum est fine factum, nobis ipsi tolli nequeat, responderet Natt. conf. 501. n. 22. quod ius foliū queritur in spe, ideoque facilius amissibile, & latius etiam satisfacit Thomig. deci. 23. num. 13. videtur.
- Doctrinam Bartoli in l. ut iuris iurandi, & in object. art. consiliis non difficil evadimus, ideo enim Bartoli statutum filiam institutum in re certa non excludi a portione bonorum emphyteuticorum, quia non apparbet clarè de ipsius patris voluntate, quod scilicet ipsam vellit exclusum a bonis emphyteuticis, quæ pater acquirens fuerat stipulatus etiam ex filiis, oportet quod filiam in re certa insisteret, Natt. conf. 475. num. 14. post med. vers. superest modo ut ad contraria, & 501. num. 23. utroque subiungens, quod licet Bart. ibid. adducat duo fundamenta, etiam adversus potestatam patris prelegandi emphyteuticum vel feudum, ea tamen non concluduntur, nam textus in c. 1. de successione feudi, intelligitur parte alienante feudum in extraneum, vel de patre etiam prelegandi feudum antiquum ad favorem unius ex filiis, exercitus neglegit sequi vocatis: text. vero in l. 1. cum doto, loquitur in deo, cuius precipuum est, & speciale, ut ius queratur irrevocabile, sicuti supra novimus vers. & quidem sive stipulatione.
- Demum ad id quod dicitur de Domini prejudicio respondet Nattaconf. 473. paulo ante num. 16. vers. & ad illam rationem. Primo, quod, cum feudum præteritum titulo onerario quæsumum, sicut etiam concessum Patri contemplatione, & non filiorum, Dominus verisimiliter illud conservat, patri scilicet etiam pro uno tantum filio, quod per quod dicitur licet ex supplici libello de quo in Theatæibili: Di più suppone l. 1. di ceteris que posfa, fecisti per parcer, erigeremus primogenituram in deo feudo, & preferire li suos descendentes. Primogenitura gl' altri suoi descendentes con ordine successivo, & in quella forma e modo che simera bene, scie aebi li secondegenti. & altri habbino alcuna ragione di contrarie alla detta primogenitura, & unde ex quo fuiller imperatur a Domino si postulasset, ex ipsius interpretata mensa admitti debet. Secundò respondet, quod cum scilicet intelligatur secundum naturam contractus super quo interponitur, & cum sit de natura feudi novi quæsumi maximè titulo onerario, quod nullum jus falcem irreversible queratur filii, sed fit in facultate Genitoris acquirunt eligendi alterum ex illis, id ipsum videtur tacite inter partes conventionem, unde nequeat Dominus conqueri, quod non omnes filii succedantur, que pluribus exornat Natta videndum ubi supra, n. 17. ad instar verborum generalium, que refittingur ad ea quæ sunt de natura rerum in contractu deducatur, ut ibidem pendit ipse Natta; & latius idem comprobatur à Curino in Ref. editio inter conf. Venturini. 43. in ordine, num. 61. qui pariter post Innocent. Butr. & Bald. eadem confirmat exemplo primogenitum non revocandi opposita in donatione causa mortis, quam quidem intelligi indicat, ut supra invenimus, nisi donantem patreter secundum ipsius donationis naturam, que itidem afflumpsi sit videtur Cyriac. controv. 189. a. num. 27. At hoc Domini prejudicium, ac intercessio futuri in peculiari articulo de consensu ejusdem Doctorum.
- Ad evitandas vero autoritates Doctorum, qui ex adverso ferri possent, distinguere oportet, an sermo illorum sit in feudo antiquo, an novo, an de alienatione factum extraneum, an vero in comprehensionem, an à primo acquirente, an vero ab eo qui per successionis possedit, an ab acquirente gratis, ac benevolentia Domini, an vero ab acquirente re, pecunia vel meritis: nam certe, ut inquit Menoch. conf. 161. n. 6. quorunque ex adverso allegari possint, loquuntur in feudo gratis concessio, vel loquuntur quando dispositio esset facta extra familiam contemplatam in Investitura, non

- non vero quando facta futisset in comprehensum, nam aliud est quod primus acquirens pro se, & filius nequeat de feudo extra filios disponere, aliud quod ipsum feudum nequeat repudiare, vel refutare, ita quod omnes filii excludantur, aliud vero quod uni tantum ex filiis affigetur, multa enim permittuntur in parte, quæ in toto prohibentur, ad text. 376 in l. sed & fibo 61. ubi Bart. §. final. de condit. & demiss. & in l. in hoc iudicium 14. §. conveniat. com. divid. Natt. conf. 475. num. 17. vers. nam non queritur, & conf. 501. num. 23. Becc. conf. 56. num. 42. latè exornans, vel tandem loquuntur in acquisitione facta pro se, & filii proprio nomine nuncupatis, ut si dictum effet pro se, ac Dominico filio, juxta exemplum relatum per Tafch. liti. A. allegata conclus. 439. num. 19. cum aliis superioris relatis vers. nostra autem in hypothese: Doctorum liquident decisioes contraria, que diversa a proposito Articulo non officiunt, que generales distinguenda, conciliandaque incerte.
- 178 Nec consilium 8. Peregrini in primo quod tulit in oppositum, videtur urgere, quia loquitur in causa, quo in prejudicium vocatorum facta futura refutatio in manibus Domini; ibidem enim Peregrinus fateur primus, quod ubi feudum fuerit, quæsumum titulo onerario, indubitate profecto res esset (ut ipse loquitur ibidem, num. 23.) quod posset prælegari ei (ut ipse loquitur ibidem, num. 49.) quod loci respondet ad Doctores, quos pro contraria parte allegant, substantibus quod pater potest prælegare feudum ex packo uni ex filiis, exclusis ceteris, responderet inquit aliud esse refutare feudum Domino, vel extreameo, aliud cedere uni ex filiis; hoc enim casu dici potest, quod feudum remaneat in filiis & in fungue, licet non in omnibus, quod dicit tollerari in iure (ut non erat versculo præcedenti supra tertius) ac probat primò in iure libertorum additæ, l. 1. & tot. it. de assignand. libert. leculando in lucris dotibus ex l. famine, in princ. C. de fecund. nupt. & demum ex generali principio pateretur etiam aliato, quodin parte quandoque concedetur quod in universum prohibetur: quia fatus in proposito firmari coquuntur ex quo videtur in donatione facta aliui, & ejus filiis, quia licet donatarius nequeat omnes filios private, ut supra etiam invenimus, recte tamen in illa potest unum ex filiis meliorare, iesi inter ipsos inaequaliter eam distribuire, ut post disputaret questionem ad partes & longa acornatissima serie relatos hinc inde doctores, duces etiam argumentis a feudo ac emphyteutico pacto, & providentia, claram relinquunt Joannes Sotomayor, lib. 4. quod in contraria, & si videndum a. n. 15. que ad n. 48. & lib. 5. cap. 68. per totum.
- ARTICULUS TERTIUS.
- An primus Investitus in feudo empro non à Domino, sed à Vassallo, etiam post recursum habitum ad Dominum pro necessaria Investitura dici debet acquirens titulo onerario, an potius lucrative ad effectum dijudicandæ in eo facultatis disponendi vel non de feudo hoc pacto quæfito.
- Feruntur hac occasione nonnulli §. §. supplicis libelli, qui esse dicitur loco Investitura, ac de eorum genuino sensu opportune disceputatur.
- Penditur Conf. 55. Belloni Junioris.
- S U M M A R I U M.
- 1 Potissima difficultas petitæ ex recurso per D. Co. Camillum ad Serenissimum directum Dominum pro erectione feudi in Comitatum justa rationem Bell. Jun. conf. 55.
- 2 Animadversus Bellonum confutare in causa opposito.
- 3 Maximum discrimen inter causam Bellonii, & hypothesis nostram.
- 4 Prima discrimenratio dicitur ex Domini prejudicio.
- 5 Clausula iuri Francorum operatur ex primogeniti tamquam sucedant.
- 6 Secunda discrimenratio ex allegatur, quia Dominus concedendo Investituram feudi simpliciter videtur solum habuisse in contemplatione primum investitum, quando vero feudum concessum est cum clausula iuri Francorum, Dominus est, qui precepit formam successorum specialiter observandam, & n. seq.
- 7 Feudum ex pacto, sola iuri communis dispositione attenuata, ad omnes filios equaliter transt.
- 9 Locus Petri de Gregorio probans allatum disparitatem.
- 56 Ex proposito finali intentio deprehenditur.

- 57 *Vel falsa opinio primum feodi acquirentem titulum oneroso posse de fidei disponere, non solum in accusitione ad Principem pro Investiture aquae obtenta cum clausulis confutis non prefet impedimentum, quin ipse primus acquirens suam quacum facultate.*
 58 *Opinio quod primis acquirentis posse de fidei titulo ostendo quodcum disponere, procedit non solum in accusitione facta a Principi, sed etiam in accusatione facta a Vassallo, & latius ex professore, & ad eum seqq.*
 59 *Vassallus prior alienare nequit non reservato Domini assentu.*
 60 *Fidelitarius acquirens nequit ullo pacto omittire recursum ad Dominum pro obvienda Investitura, & n. 62, cum seq.*
 61 *Equum non est, quod ubi integrum feudi premium fuit à Vassallo erogatum Vassallo prior, iterum iam premium Domino perfidatur.*
 63 *Onus potissimum fidelitarius est fidelitatis juramentum praeferre.*
 64 *Ad eum si negligat per annum, & diem, amittat fidelitatem.*
 65 *Vas & subfiantia feudi est fidelitas.*
 66 *Fidelitarius tenetur dominum recognoscere.*
 67 *Item empheca tales quiescunt requisitus.*
 68 *Fidelitarius tenetur petere investituram, & n. 66, usque ad 72.*
 69 *Licit aliqua iura a disponente feuda sola investitura acquisita, postea tunc etiam fuit, quod etiam acquiri possunt successione, dummodo sequatur Investitura.*
 70 *Investitura nisi alius est, quam apprehensio possessionis feudi.*
 72 *Fendum emptum est verum feendum, ac regulari debet secundum omnes leges & consuetudines feudales.*
 73 *Fendit definitio.*
 74 *Fendum nunquam patet beneficium, eo quod natura sua procedat ex benevolentia dantis.*
 75 *Licit fuerit integrum premium priori Vassallo erogatum, ab illo quomodo conferri possit processus ex domini munificencia, & n. seqq.*
 76 *Sua omnia Princeps facit, quibus suam imparitur auctoritatem.*
 78 *Feudum dicitur acquisitionis titulo oneroso, & non lucrativo, quando acquiruntur numeris premium.*
 79 *Filiis acquirentis titulum oneroso vero dicuntur habere à Patre, non à Domino.*
 80 *Sive feendum emptum sit à Domino, sive ab alio cum Dominis assentu, semper dicuntur prefectionis.*
 83 *Fendum utrumque ab alio vassallo dici nequit quod habeatur ex concedente beneficio.*
 84 *Dominus contentientibus alienationi feudi nibil tribuit de suo, sed cum posset aliquid impetrare denegando consentium, prebendat tollit officium, & n. 86.*
 85 *Dominus prebendat alienationi feudi facte, à Vassallo perficit actum, res tamen habet dicimus à priori Vassallo.*
 88 *Nisi preter assentum ipse Dominus specialiter promisceret observari, vel manuteneret feendum.*
 89 *Venit in conf. 37. num. 62, creditur feendum à Vassallo quecum dominio assentiente dici non posse acquisitionum titulum oneroso.*
Contrarium tamen est verius, ut numeris sequentibus junctum, n. 80. 88.
 89 *In quo sensu Rosenthal, in Synopsi fidelitatis cap. 7. concl. 34, à Venitiorum allegatus loquuntur, & numeris, & eq.*
 91 *Famina non succedit in feudo emptio, & pro vera admisiva contraria opinione, easdem concedenda est in feudo emptio à Domino.*
 92 *Pro exclusione faminae à fideliti successione omnis interpretatione sumenda est.*
 93 *Natura feidis repugnat quod famina admittatur ad fenum.*
 94 *Venit in ac aliorum opinio quod fendum emptum à Vassallo Domino assentiente, dici nequeat quod sumit titulum oneroso, si forte vera, et quando in questione est Domini praedictum, & n. 95.*
 96 *Feret praeditum Domino famina admissa in feudo praeputio quod suifer emptum.*
 97 *Inter cetera Vassallus munera, quae teneat Domino exhibere, numerantur servititia militaria, dominum, voti confitania, taciturnitas, & intercessoria ad personale exercitum.*
 98 *Venit in commendatur.*

- 99 *D.I.C. Regbini dignatio.*
 100 *Inniuit D.co. Camilum non solum integrum erogatione
 pretii sed & prioribus V. salis acquisitio se fendum sed
 titulo pariter oneris o/si se a secundum a/sen/um Domi-
 ni, n. 118.*
 101 *Exponuntur nonnulli paragraphi supplicis libelli, ex quibus
 videtur D. Comitem voluisse omnino recognoscere
 fendum a Serenissimo direxto Domino. Intellige ta-
 men ut n. 102. cum ea que ad n. 118.*

102 *Etiam in Investitura fendi empti ab alio V. sallo expo-
 neret directus Dominus, quod fendum de novo concederet,
 adinde neglegit verborum cortice intelligenter res con-
 cessi se solam a/sen/um.*
 103 *S. Princeps in investitura fendi empti utatur verbo (in-
 dulgenzia) en (donamus) vel similibus, aduc feudum
 intelligere quiescit per contrarium, non ex Domini
 privilegio.*
 104 *In fendo non vales transactio falla per acquirentem, non
 obstante quia legentur in Investitura verba, in Co-
 mitatu erigimus, conferimus, & donamus.*
 105 *Quando etiam a principiis ipsius fendum verum confititu-
 tur a Domino, & ab eorum dominum transferitur in
 Patrem, aduc feudum descendit non a solo Domino
 absolue, sed mediante Patria contra cuius, ac propterea
 quod filios videtur proficitum.*
Intellige tamen, ut n. 109.
 106 *Quando pretenderetur D.co. Camillum a Serenissimo
 directo Domino aliquid a secundum praeferre consensum,
 certe non alium, quam benignum indultum, quod ipse
 D. Comes, ejusque filii ac descendentes denominar-
 rentur Comes.*
 107 *Plurimum differunt ipsi/um corpus fendi ab ejusdem Titu-
 lo, seu dignitate.*
 108 *Quamvis de fendo empto a communi Patri teneatur pri-
 mogenitus dare fecundogenitus partem prei, non tam
 tenetur dare partem pecunie, cum qua T. titulus fuit
 empis.*
 109 *An in contributione pretii quam facit primogenitus suc-
 cedens in feudo novo, habenda sit ratio dignitatis
 fendi adjecta.*
 110 *Aliud est feudum, aliud dignitas, que licet dici debet
 concessa a Princepe, feendum remanet in sui natura no-
 vi, empitiis, & oneris.*
 111 *Separari potest Principis nomen a Principatu, illudque
 retineri, licet hic panes extraneos residat.*
 112 *Dominatio, titulus, & dignitas Principis deferri potius
 videtur pre/angustis, quam hereditario.*
 113 *Quando Dominus pone ignota ex filiorum persona, etiam si
 feudi conceitto tota tribueretur. Dominus concedenti,
 aduc pre/sumendum est, quod illos vocaverit contem-
 platione genitoris, ac propterea jufiflorum quantum
 ex Domini vocacione reputari proficitum.*
 114 *Procuratorum constitutum a D.co. Camillo pro acquisitione
 fendi excessisse fines mandati.*
 115 *Potestrem secundum libellus qui est loco Investitura, est
 omnino relatuus ad primas preces, & ad Instrumen-
 tum acquisitionis fendi.*
 116 *In prioribus precibus petiuntur facultas vendendi fendum
 D.co. Camillo pro se ejusque filii & descendentes,
 & quibus dederit.*
 117 *Virtute clausula (& quibus dederit) competit investito
 facultas alienandi fendum etiam in exercitio acquisi-
 tione titulo, sive inter vivos, sive in ultima voluntate
 etiam Domino irrevixito, maximè in primo acqui-
 sitione.*
 118 *Clausula (& quibus dederit) equiparatur clausula, pro-
 fusa que hereditibus, & descendentiis quibuscumque.*
 119 *Licet iuxta Civilis arum doctrinam clausula (& quibus
 dederit) ita intelligenda sit alienatio fieri possit in an-
 gione coniunctis, resolvendo tamen questiones per ter-
 minos feudistarum, per hanc clausulam dare est facul-
 tas sit alienandi in quolibet, ut etiam fenda dari
 possit in allodium.*
 120 *In instrumento acquisitionis fendi Calestanus nullum ver-
 bum desiliat, & descendentiis, sed patiis opositam
 stipulationem proferedibus.*
 121 *Clauſula (et quibus dederit) equiparatur clausula, pro-
 fusa que hereditibus, & descendentiis quibuscumque.*
 122 *Licet iuxta Civilis arum doctrinam clausula (& quibus
 dederit) ita intelligenda sit alienatio fieri possit in an-
 gione coniunctis, resolvendo tamen questiones per ter-
 minos feudistarum, per hanc clausulam dare est facul-
 tas sit alienandi in quolibet, ut etiam fenda dari
 possit in allodium.*
 123 *In instrumento acquisitionis fendi Calestanus nullum ver-
 bum desiliat, & descendentiis, sed patiis opositam
 stipulationem proferedibus.*
 124 *Clauſula (et quibus dederit) equiparatur clausula, pro-
 fusa que hereditibus, & descendentiis quibuscumque.*
 125 *Licet iuxta Civilis arum doctrinam clausula (& quibus
 dederit) ita intelligenda sit alienatio fieri possit in an-
 gione coniunctis, resolvendo tamen questiones per ter-
 minos feudistarum, per hanc clausulam dare est facul-
 tas sit alienandi in quolibet, ut etiam fenda dari
 possit in allodium.*
 126 *In instrumento acquisitionis fendi Calestanus nullum ver-
 bum desiliat, & descendentiis, sed patiis opositam
 stipulationem proferedibus.*
 127 *Clauſula (et quibus dederit) equiparatur clausula, pro-
 fusa que hereditibus, & descendentiis quibuscumque.*
 128 *Item potest verbum (presenti).*
 129 *Item & potest verba (prose).*
 130 *Fenda ubi expresse non legitur acquista pro filiis ut
 filiis,*

filii, presumantur acquista pro filiis ut hereditarii
 131 *Clauſula (et ita sibi placuerit) & in ea forma & modo
 quibus videtur, apponit in secundo supplici libello
 viri Investitura habente equivalentem clauſula (quibus
 dederit).*
 132 *Etiam ad effectum libera facultatis disponendi de
 feudo,*
 133 *Saltem in comprehensoris in Investitura.*
 134 *Bellonus quatenus sumeretur in sensu nobis contrario,
 notandum est de Palinodia.*
 135 *Declamatio Mariae adverbi fidem confidemus nostram
 temporis.*
 136 *Series, foliis & exitus controversie in qua patricinum
 prefit Bellonus obiectato confit.*
 137 *D.co. Camillus antequam plurimum condenseret elogium
 confusus. Advoacatum de Luca, ut sibi candida pro
 veritate exponeret, numquid posset de fendo contro-
 so disponere.*
 138 *Non habendata de reponso, seu Consilio Doctoris con-
 tra quem indicatum fuit.*
 139 *Origenis olim Precepis Neopositani Senatus confieverat
 dicere allegantibus sibi confusa, quod voluerat vide-
 re sententias super iuris latae.*
 140 *Exempla magnorum Tribunalium plurimum attenden-
 da pro decisionibus canarum.*

V Era dabitur ex adverso in superiori Articulo allata
 1 *conclusio tot Doctorum votis commendata, tot Tribunalium probata suffragia, quod primus acquirens titulum
 oneroso pro arbitrio suo de feudo, vel employcii ex pacto
 recte disponat, fecis vero in feudo, vel employcii que-
 sita titulo lucrative ex beneficia Domini munificientia, im-
 portant hinc Domini Actores praefentem alterationem
 endari contendunt eorum favore; si enim feudum Ca-
 lestanus nullus reliquit in simplicibus terminis emptionis,
 & in primitiva sua natura, utique negari potest, quia
 conseretur ab acquirente provenisse, qui proinde ei co-
 tanquam profeccio, & ex sua providentia acquisto, po-
 tuisset libere disponere: verum postquam ad Serenissimum
 Directum Dominum recurrit habuit D. Comes duplex
 rogando pro erectione in Comitatum his verbis, quia in
 eius supplici libello leguntur: *Refusa a deo Cavaglier Camillo Tiraconis de suppliciarva per piamente godere della
 gratia conceduagli, come bumilmente la supplica, & resparsa
 servita per effectu della sua benignita di confirmare, & conce-
 dergli successivamente il feudo in Contea eretto, e come sopra,
 qual habbia la natura di fendo antico, nobile, & gentile, & au-
 to a deo Cavaglier Camillo per li suoi figlioli defenden-
 ti magis legitime & naturals, nati e preceatis, & che nasceran-
 no, e saranno procreatis de legitimo matrimonio in infinito li-
 deri luoghi e feudo di Calestanio &c. postquam inquam pro
 dicta erectione in Comitatum rogavit, idc obtinuit, con-
 tentent foris Domini Adverbari, quod feudum mutaverit
 primitam eius naturam, & factum feudum dignitatis amplius
 dici nequeat a Parte profeccio; neque enim Pater est
 qui Comitatus dignitatem tribuit feudo, quia nec poterat,
 sed Princeps ex mera gratia & liberalitate: nec quidquam
 facere videtur, quod ipsumfum feudum esset emptum
 qua non res qua in Comitatum erigitur, sed ipamet erec-
 cio confiderari debet, ut dicatur ab aliquo profeccio; itaque
 licet res esset paterna, immo alloidialis, quia tamen fuit erecta
 in Comitatum a Princepe, ac hoc non a Patre dicuntur filii
 jus habere. Ista est ratificatio, quam suis ipsi verbis mutava-
 imus a Bellon. Jun.conf. 55 numer. 32. & 33, & cum allega-
 tione Abbatis, Tiraquelle, Rolandi, & Menochii probari
 prudenter.*
 2 *Ut autem objectum hoc, quod sat satis primo aspectu urge-
 re videatur, ac premere, sternatur radicibus, premittendum
 est Bellonus confulere in casu oppolito, ac tertiis partibus
 ipius primogeniti: quiafum enim erat, numquid primus
 acquirens feudi empti potest per Principem in Comitatum
 & primogenitum erexit posset postmodum in eisdem
 primogeniti praefiducium de feudo disponere, vel illud alienando,
 vel imponendo aliquod onus super eos, quod ipsi
 primo acquirenti non licere Bellonus contendit, & si con-
 detetur singule autoritates in toto Consilio adducte, id
 probant non propter successivam erectionem in Comitatum,
 sed propter formam specieis ac individualiter a Dominione
 in Investitura decretam succedendi jure primogeniture.
 Thema enim consiliis ponitis verbis: *Feudum novum ere-
 xit in primogenitum, an & quando potest a primo acquire-
 re alienari, vel onus super eo constituti in praefiducium prime-***

rentis, cuius respectu principaliter est facta concessio, arg. 1. si quis nec causam, & i. rogatis in princ. ff. si cert. patet. Et si sequendum est ibi loquitur Andreas de Ifern. Si recte inspicatur in dict. c. i. de alienat. feud. patern. quia licet loquatur de concessione feudi ex parte eius providentia concedente, non tamen loquitur, quando in ea concessione est apposita clausula juris Francorum, seu cum expressa primogeniture creatione non ligari forma, sed imo ad illud vocare posse omnes filios in praejudicium primogeniti, Petr. de Gregor. de concess. feudi. dict. part. 3. & quæst. 7. in qua late ac profunde, ut affloret, discussa questione, solutioque omnibus contraria, hanc pariter invenit. & Dominus principaliter eligit Patrem, & servit eius magis obligatum, quam filiorum, ubi dixit Andreas de Ifern, in cap. 1. Ep. cap. vel Abbat. super illis verbis, text. & ad Domini reverentia per text. in inter artifices, ff. de fidei. cum aliis adductis ibi per eum: Ut autem forma concessionis feudi est circa modum, & qualitate & formam invenitur, ut puta quando Princeps fluctu. & in formis, & qualitatibus peculiares feodium, invocatio iure Francorum, & hanc viam introducit. & statim, certe hanc formam est, & ideo penitus & omnino attendenda & observanda, & in nihilo primitienda, nec ab ea recedendum, & hoc post loquitur Andri. de Ifern, in dict. cap. 1. q. omnes filii, qui proprie loquitur in concessione feudi sub clausula juris Francorum, & sic appareat quod Andri. de Ifern, non sibi convarius, sed potius diversus secundum diversas formas concessionis, & ratio differentia, & inter istas formas secundum eam ea est, quia habeat formam, quod vivatur iure Francorum, tamquam in flens & inspirans vitam, & esse & modum, & solemnitatem vivendi, totum concessionem apprehendit, & informat, & affectum tam primum acquirunt, nam posteros suos presentem cum hac formam non possit dici principaliter introducta ejus contemplatione, sed favore Principis. & in odium primi acquisitoris, & restrictionem formae, ut sit aliquando ad ipsum Principem feudum reveretur, & inde eis, quod dicitur Andri. de Ifern, in cap. 1. s. preterea ducatus in 4. column. vers. fed. si dicatus feudum concessionis, de prohibiti. feudi alienat. per Federic. auct. hoc inde nos, infidelandis in Regno sui Francorum, quibus sibi primogeniti administrantur, & alii præferuntur, & hoc vixit in odium & restrictionem feudatarii primi acquisitoris, neque liberè in aliis disponere, ut ibi per eum, qui successus auctoritatem rationem, quia idem judicari debet in novo feodi, quod in antiquo, nisi in aliquo corso, quid specialiter & diversum constituerit, ita firmat Andreas in cap. 1. in 4. column. vers. in summa de alienat. feudi. patern. sed cum in concessione feudi apponitur forma predicta, ut vivatur iure Francorum, nullus fit differentia inter feodium, & tantum, ergo secundum in quod obseruantur in uno, obseruantur in alio, & ideo sibi obseruantur in antiquo, ita observantur etiam in novo, sed in antiquo certissimi iuri sibi, quod non potest hoc fara permitti, immo necessario sicut, & succedit debet primogenitus tantum, ut notandum Andri. in dict. cap. 1. s. hoc quoque de success. feudi, ergo idem observandum erit in novo, & ita terminabit idem Andreas in dict. 8. numer. 45. & indubitate profrui, quando primogenitus primi acquisitoris tempore concessionis, aut mutationis forme exitisset in Patriis potestate, Intriglio. relat. loc. num. 79.

Nec authoritates Doctorum per Bellonum allate nn. 22. si sufficienter pendantur, videtur contrarium probare, nam nonnulli, ut Caffren. Jaf. Ludovic. Bologn. Tiraquel. Pergine. Gomez. & Affer. loquuntur in majoratu, & primogenito allodiali, & illorum aliqui in majoratu fecundum leges Hispanias creto, quos propter ea allegare non juvat ad probandum controversum, afflumptum, primo quia non bene arguitur de majoratu, ad feodium, ut lat. dictu articulo, allatique hinc inde fundamentum compertum reliquit Intriglio. de feud. cent. 1. quæst. 67. quod obserbarat etiam Covar. var. resp. lib. 1. cap. 15. numer. 14. circa princ. vers. & primo, quemadmodum est contra decisiones ac regulas feudales non bene aptantur majoratibus Hispania, Venzuel. conf. 23. numer. 20. ubi num. 22. adverit, quod si modicis adhibetur diligentia, reperient res pueris, in quibus feudi a majoratibus differunt, regulare enim est, ita demum à jure Cesarico ad controversus feudales duci argumentum, quando ea decisa non inventur in iure feudorum, quoniam feudalis materia suis speciebus legibus regitur, ad text. in cap. 1. de fidei cognitio, Urfinde success. feudi. part. 1. quæst. 2. art. 2. numer. 13. Secundo quia Hispanum Majoratum irrevocabilem facit lex peculiaris illius Regni, quia meminit idem Caffren. citat. conf. 164. num. 1. in 2.

Præterea Caffren. ibidem loquitur de majoratu ex Regis munificencia instituto a donato, quare etiam si feudales regule Majoratus, & regulæ primogenitorum feudi appearantur, adhuc attinent etiam nostris principiis, cum versarentur in majoratu gratis titulo laevitudo & non oneroso quæsto, recte pro filiis Caffreni respondebit.

Martin. Laudens. & Joannes le Cirier. de primogenitura locis adductis non loquuntur de quæstione proposita. Bcc. conf. 468. præterquamquod loquitur in feudo antiquo, nil aliud adducit alleg. num. 58. quia dictum Caffrenis confititum 164. quod vidimus non recte allegari ad probandum

sufficiunt, qui facili etiam negotio fundamenta omnia ab ipso ibidem affata, in suo quoque cau feudi primogeniti evertunt; si enim præcipios maximè feudistis consilamus, 12. vera potius ostenditur contraria sententia, primum nempe feudi acquisitorem, etiam cum clausula juris Francorum, seu cum expressa primogeniture creatione non ligari forma, sed imo ad illud vocare posse omnes filios in præjudicium primogeniti, Petr. de Gregor. de concess. feudi. dict. part. 3. & quæst. 7. in qua late ac profunde, ut affloret, discussa questione, solutioque omnibus contraria, hanc pariter invenit. numer. 37. eam dicens, numer. 44. veram ac indubitatem, Intriglio. de feud. cent. 1. quæst. 10. num. 76. 51. num. 60. 53. num. 190. num. 67. & 58. num. 82. latissime Cumias in cap. alijs. verbo antiquo, num. 182. cum sequenti, ubi communis est opinio ab omnibus PP. Regni probat. Giurb. de success. feudi. prædict. 5. num. 40. in fin. 1. 18. 8. numer. 45. ubi quod nec amplius controverti in Regno vidit, ac quod hodie protius indubium est, & num. 55. & 52. gl. 3. num. 89. versic. contrarium dixi. Cantor. videtur in extravagante, volentes versic. fed quid est fieri adjecta, foliob. 32. ubi referit Pern. testamenti hanc opinionem equiorem, & veriorum, hancone tenebre omnes Sibilia, alioquin referit dientes magnam Cuiram illam amplecti, & quod non audiuntur disputationes in contrarium, afferendo etiam Jacobum Chirch. dicentem, quod totus Mundus miratus fuit de quadam sententia contra hanc opinionem lata, & demonstrando quod hanc opinionem tenetis tu. Andreas in Confessione Confutatione dñe memoria, à qua propter opiniōne, cum sit hodie recepta, & contra eam nemo audeat disputare, ut ipse loquitur, moner in iudicando recedendum non esse, Milanes. deci. 8. numer. 23. 28. 30. 39. 40. 54. & 321. Testif. Jun. quæst. forens. libr. 5. quæst. 23. numer. 5. ubi in numeros allegat, demonstrans, quod quemadmodum in feudo novo potest primogenitum inter vocatos confidere, ita potest constitutum alterare, seu etiam onus adiudicare. Surd. conf. 23. numer. 26. Carolus Tapia. deci. 2. n. 24. Marta de success. leg. part. 1. quæst. 27. numer. 2. art. 3. Baron. in cap. 10. post feodium volumen, de citat. numer. 103. 14 circa quæst. que quidem opinio maximè vera videatur, quod feudum fuerit quæsumus titulus oneroso iuxta superius allatum receptissimum omnium sententiam, Intriglio. suprad. 15 num. 71. de Gregor. eod. loco, numer. 50. Giurb. all. 1. 18. 8. numer. 45. & indubitate profrui, quando primogenitus primi acquisitoris tempore concessionis, aut mutationis forme exitisset in Patriis potestate, Intriglio. relat. loc. num. 79.

Nec authoritates Doctorum per Bellonum allate nn. 22. si sufficienter pendantur, videtur contrarium probare, nam nonnulli, ut Caffren. Jaf. Ludovic. Bologn. Tiraquel. Pergine. Gomez. & Affer. loquuntur in majoratu, & primogenito allodiali, & illorum aliqui in majoratu fecundum leges Hispanias creto, quos propter ea allegare non juvat ad probandum controversum, afflumptum, primo quia non bene arguitur de majoratu, ad feodium, ut lat. dictu articulo, allatique hinc inde fundamentum compertum reliquit Intriglio. de feud. cent. 1. quæst. 67. quod obserbarat etiam Covar. var. resp. lib. 1. cap. 15. numer. 14. circa princ. vers. & primo, quemadmodum est contra decisiones ac regulas feudales non bene aptantur majoratibus Hispania, Venzuel. conf. 23. numer. 20. ubi num. 22. adverit, quod si modicis adhibetur diligentia, reperient res pueris, in quibus feudi a majoratibus differunt, regulare enim est, ita demum à jure Cesarico ad controversus feudales duci argumentum, quando ea decisa non inventur in iure feudorum, quoniam feudalis materia suis speciebus legibus regitur, ad text. in cap. 1. de fidei cognitio, Urfinde success. feudi. part. 1. quæst. 2. art. 2. numer. 13. Secundo quia Hispanum Majoratum irrevocabilem facit lex peculiaris illius Regni, quia meminit idem Caffren. citat. conf. 164. num. 1. in 2.

Præterea Caffren. ibidem loquitur de majoratu ex Regis munificencia instituto a donato, quare etiam si feudales regule Majoratus, & regulæ primogenitorum feudi appearantur, adhuc attinent etiam nostris principiis, cum versarentur in majoratu gratis titulo laevitudo & non oneroso quæsto, recte pro filiis Caffreni respondebit.

Martin. Laudens. & Joannes le Cirier. de primogenitura locis adductis non loquuntur de quæstione proposita. Bcc. conf. 468. præterquamquod loquitur in feudo antiquo, nil aliud adducit alleg. num. 58. quia dictum Caffrenis confititum 164. quod vidimus non recte allegari ad probandum

dum primum feudi acquisitorem titulo oneroso non posse de eo disponere, sicuti patiter conf. 498. n. 19.

Bologn. loquitur de Majoratu; cuius irrevocabilitatem arguit ex confutandis Regni; eius opinio rata non videatur, quia irrevocabilitatem contendit, non obstante expresso patre in majoratus constitutione apposito, quod revocari possit ad libitum, ut patet ex Themat. Confili. quod propter ea redargunt tradita per Molin. de primogeniti Hispania lib. 4. cap. 2. num. 78. unde nominatim dictum Bologn. confititum reprobat Peregrin. conf. 59. n. 19. versic. ad f. extum. lib. 1. Purpurat. conf. 500. omitti poterat, quia loquitur in revocatione primogenitura facta non a prima acquirent, ut confit. ex themate confili. sed in revocatione facta à præpotere ipsi acquirent, & sic in feudo antiquo, sicuti patiter.

Natta. Roland. & Caphal. Primus aleg. conf. 502. numer. 42. ut cor. numer. 40. prædict. ibi, sic etiam dico, quod ad ipsa primogenitura, quod in dictis fideliter competit D. Philippo opera, & cura primogenitorum suorum, & ex contraria etiam in primis investitum cum Hispania Caburia, ut ei per dictam substitutionem non potuerit derogari, id ipsum clarè appareat in tot. conf. Secundus conf. 10. numer. 37. in 3. ubi loquitur in primogenitura, creta in concepcione Imperatoris facta Avol. illius qui contendebat, unde manifestum est Roland non auct. ista quæstione primi acquirent. Tertius deum conf. 12. ut confit. ex ipso argumento Confili, quod ita scribit, Pater an possit cum consensu Principis reducere feudum antiquum ad primogenitum, & deinde sicut Pater possit renunciare dicto iuri primogeniture.

Ifern. in cap. 1. 8. Præterea. n. 38. versic. si dicatoris de prohib. feud. alienat. per Federic. loquitur indistincte, quod quando feudum provenit ex munificencia Domini, si ad illud ex tenore investiture omnes sibi vocantur, nequeat Pater illis præjudicium afferre, quod non urgenter contineat, qui admittimus non in feudo ex danti munificencia proveniente paternam non valere ordinacionem.

Guglielmus. Pernam conf. 12. non legi: Scio tamen cum dem conf. 11. immediate procedente a Cane, in extra. vagantes, versic. fed quid si fuerit adjecta, ita numer. 8. fol. 83. allegati pro contraria opinione sibi visa exquirori ac veriori, unde quatenus etiam dicere id quod aliquo allegatur, et parum defendendum videtur, cum Doctori qui sibi contradic, credendum non sit, telle Becc. conf. 143. n. 44. rom. 2.

Thomas de Marin. de feud. tit. 12. de feud. iur. Franc. n. 15. loquitur patiter de feudo antiquo, sic enim quæstionem excitat: Quaro, an Pater alienare possit huiusmodi feudum iuris Francorum antiquum, in quo succedit primogenitura. &c.

Menochio conf. 161. alleg. n. 14. vel defendendum non est, quia pro confirmatione predictæ conclusionis adductum est, quod feudum non fuerit in primave sua natura, sed tamquam erectum in Comitatum a Domino, ab ejusdem munificencia solum deberet recognoscere claram, non vero à Patre acquirente profectum: Doctores autem ferunt omnes ab Authori allegati de primo tantum loquuntur, postrem autem corum aliqui non tangunt, aliqui vero vix libant, & in diverso omnino proposito, unde judicare debemus, quod vir doctilissimus discurrendo congruerenter ad hypothesis suam, totum faciat fundamentum, non super obiecta erectione in Comitatum, de quo Doctores allegati non loquuntur ad præfens propositionem, sed super forma succedendi per viam primogeniturae à Princepe decreta, & certè si ipse fuerit superius requisitus, responsum dedidet, quod attulit eximius Doctor Fontanella deci. 329. n. 4. in fin. Nolo quod misi defendantur, aut credatur, nisi in eo quod dicunt Doctores quos allego, juxta vulgare principium, de quo Cyriac. contr. 52. n. 21. Altograd. Sen. conf. 47. n. 52. in securitate, que animadversus quoque Bart. in l. non solum, §. silberationis, n. 7. & ibi Adentes lit. F. de liberatione legata, quod etiam vulgarissimum axioma dicit Cavagnol. deci. 81. n. 5. lib. 2.

Et quidem Abbas allegato conf. 83. in 1. non controvertit ullam dispositionem primi acquirentis, nec ullum verbum de feudo, sermo ibi tantum est de celebri illa quæstione circa prælatem Nepotis in successione ab intestato in primogenitura allodiali contendenti cum Patro, in qua econcluditur pro Nepote primogenito, quem dicit consequi hoc jus non à Patre, sed ex speciali dispositione Regis, qui primogenituram erexit.

Idem profrui sicut Tiraquel. opposito loco, dum loquendo de primogenito, & majoratu allodiali, jus ad illud probat filii competeat ex Principis authorizantis contractum dictione.

Roland. pariter nec verbum de primo acquirenti, imo ut superius etiam legitimus, exprefse loquitur de feudo antiquo, in quo quartu 52. versic. circa ultimum, numquid prædicatur posset vocato in Investiture iure primogeniturae concessa cuidam Jacobo certa feudi divisio ibid. expresa, & ne-

& negat responderet, motus inter alia, num. 39. ex eo quod cum Pater nequeat præjudicare in feudo paterno & antiquo, neque posse præjudicium inferre in primogenitura, quod ad feudi antiqui naturam accedit, & num. 40. in contrarium allegato solum dicit, quod quando jus primogenitura competit ex dispositione, vel privilegio Principis nequeat Pater filio jus tollere, quod non à Pare consequitur, sed à Principe, & si hi tres Doctores probant Belloni a sumptu quoad constitutionem primogeniturae, non quod recursum feudatarum habuit ad Principem ad effectum, ut illud in Comitatum erigeret.

⁴¹ Menoch. vero allegatis conf. 401. n. 19. & 504. n. 10. agit solam qualitatem superioris in priori Articlelo discutam, dum probare contendit quod feudum Mirandule (Thema consilii) tamquam feudum dignitatis, ad unum tantum primogenitum faciat ex legi providentia.

⁴² Supererit ut repondeat ad Olach. decr. 23. sub numer. 24. adducto à Bellon. dicto num. 32. ad probandum, quod feudum postquam fuit à Principe erectum in Comitatum, pietiniam suam mutavit naturam, sive ubi prime censeatur improprium, & quasi profectum à Patre, postmodum recognoscatur à Principe, unde intelligi possit per quem faciliè in paterna dispositione amplius non remanisset; Olachus itaque allegato num. 19. vere aferat prefatam conclusionem expresse dicas, qualitatem Comitatus additam feudo illud efficeret novum, sed non inde facit illationem, quam factum Bellon. quod nequeat per acquisitorem alienari; arguit potius quod illud feudum Canellarum, de quo in Pedemontano Senau tunc controvertetur inter Agnatum et tendentem portionem deficientis, sibi accrescere tamquam feudum antiquum ex pacto, & remanentem filium unius stipitis contendentem admitti ad exclusionem Patrii, arguit inquam quod feudum illud tamquam novum ob dictam formam Comitatus additam de recenti, juce optimo erat alienabile (ut de facto ad probandum alienabile feendum per acquisitorem nova formam tamquam novum eandem Olachum hoc ipso loco afferat. Mastrilli. decr. 56. num. 20.) Indicatum abest, ut ex dicta Olachini doctrina argui queat præfatam erctionem in Comitatum operari, quod non iuxta investitum nequeat de feudo disponere; ut hoc ipso argumentum Authors ab Olachino allegati utatur ad probandum omnino modum facultatem in investitu disponendi de dicto feudo eredo in Comitatum, & hoc jure effecto novo, etiam si per prius antiquo: Is enim Author dictum conculcionem a sumptu à Grat. respons. 4. column. 2. (ex lib. num. 19.) in primo, cui in postrema editione junxit Cephalus in conf. 12. n. 13. & 4. Primus consilii in causa Parmensi vertente inter DD. de Corrigio occasione transactiōnis inter quae per quamdam D. Glibertum de Corrigio cum DD. Marchionibus de Sala, in qua ad probandum in dicto Gliberto facultatem transfigendi, afferit hoc Argumentum, quod feendum alias antiquum fuit ad eum favorem erendum in Comitatum per verba: In Comitatum originis, conferimus, & donamus, que tamquam indicativa nova dispositionis, & nova forme, efficiente feendum novum, super quod primum investitum inferunt posse contrahere, id est à Mastrilli. dicta decr. 56. num. 20. ipse quoque Gratius hoc loco una cum Olachino citarunt ad probandum primum acquisitum rem nova formam posse de feudo tamquam novo disponere.

⁴³ Cephalus vero adducto conf. 16. num. allegatis, disertis verbis probat feendum effectum novum ob dictam qualitatem Comitatus ei additam, & pro intento suo inde arguit num. 16. quod Pater primus investitum post dictam novam formam ob erctionem in Comitatum validi disposeret de feudo, regula attenta, quod paterna dispositio in feudo novo rata esse debet.

Licet, ut quod sentio, ingenuo fatear candore, mihi vera non videatur indistincte horum sententiarum, quod feendum propter aliquam minimam qualitatem per Dominum in eo de novo appositum, domineat in eadem linea ac progenie, in qua era antiquum, dici debet absolute novum, & obnoxium reddi reguli feudi novi. Ipse Caesar Urilli, ceteroquo partialissimus Affiliati in annotatione ad decr. 12. ubi Affiliatus dictam sententiam, num. 5. tenuerat, illum videtur redargere num. 7. dicendo, quod ipse melius loquens in Commentariis super Constitutiones Regni autem feudorum, nec reuparet novum, nisi quod illam novam qualitatem adiectam, & non in aliis, quod post ibidem ad eum allegatos alii citatis intregioli, de feud. cent. 1. queb. 22. num. 5. & pluribus, Valenzuel. conf. 16. n. 86. quibus eximis conferunt tradita per Giub. de success. feud. a. num. 62. ubi n. 65. notat, quod nova feudi investitura aliam habens

formam investitura antiqua non derogat, sed prima intellectum praefat ad aliam, quod latè etiam firmaverat Hugo. conf. 26. num. 24. vers. hinc eft.

Præterea prædicta adducta pro responsive, ad tradita per Bellon. dicto num. 32. quibus maximè nisi videntur partesDominorum Adversatorum, lata videntur prioris ex abundanti nostro hoc in casu, in quo nulla de novo facta fuit in Comitatum erectio: sola utriusque supplicis libelli Sereniss. Dominio porrecti, ut in Themat. ac instrumentis acquisitionis facta lectura liquidissime comprobata per prius feudum Calestanum in Comitatum erectum. In primo siquidem supplici libello logo: Posedono lii devotissimi & humiliissimi di V. A. S. Vassalli & Servitorum Conte Carlo Leonis. & Abbate Conte Claudio fratelli Fieschi, & figlioli, & descendenti de filio Conte Francesco nato del Conte Scipione il feudo, & Contea di Calestano. In fronte vero instrumenti scribitur, Cum scis quod infra scripti Domini Comes Carolus Leo, &c. habent, &c. feendum in titulum Comitatum erectum Calestano, &c. in corpore ibi, venditionem, cessionem de dicto feudo Calestano, &c. in Comitatum erecto us supra. In altero vero libellis libello clariss etiam. & circa omne dubium hoc item compertum faciunt illa verba: Essendo complicito V. A. S. con suorum scriptis facto sorori lii 16. Gennaro corrente 1650. alla supplicia data dall' Abbate & Conte Claudio Fieschi a suo nome, e come Procuratore del Conte Carlo Leonis fratello a gratia a dotti Conti Fieschi di poter vendere il feudo in titolo di Contea eretto di Calestano, Arpicella, Marzolara, e Vigolone con loro Territorii, e guris divisioni, regali, mero, miso impero, e potestis del Gladio, &c. & infra codem verbi, nel quale v' è il patto di riconoscere da V. A. il de feudo in titolo di Contea eretto in dicti luoghi, e ricevere dall' A. V. l'investitura feudale, &c. ubi considero dicti numeri lii (iam) ibi in titolo di Contea giarettò, que importat actus perfectionem in practice tempore, Barboli. dictio 139. n. 1. Quoniambrem, admissio etiam quod attendita in dictum in Comitatum in capitulo Belloni, tunc à Principe facta, feendum propter primogenitutram mutatam intelligetur omnino proiectum ab ipso Principe, qui novam haec qualitatem feudo tribuit, non à Genitore, qui ante erctionem acquisitum, hoc inquam admisso sine præjudicio veritate, cessat objectum in causa nostro, in quo Serenissimus Dominus feendum nostrum in Comitatum non erexit, sed aperitissime pater ex facto, jam per prias in Comitatum erectum, ac venditum cum haec qualitate ante obtentam eandem in vestitum, unde omni ex parte factum tantum centrum traditis per Bellon. dict. num. 32. & 33. Bina alia fundamenta, quartum scilicet in ordine, in quo deducit, quod in feudo digitatus solus primogenitus succedere debeat; & quantum, quod omni in capitulo dispositione sine Principis autoritate irrita sit, in aliis penfuntur, & diluntur Articlelis, illud nempe de feudo dignitatis in primo, hoc vero de Principiis licentia in sequenti.

Non latet, quod poterat recensita Belloni sententia per ipsum fatis valide confirmari, ex eo quod feudatarius recursum habens ad Principem, ac declarans, se velle feendum jam acquisitum ab eodem Domino ruris recognoscere in feendum, censeatur tacite in manibus ipsius dominii illud refutare, ut fibi de novo concedetur. Bald. quem refert, & sequitur Affiliatus decr. 112. numer. 5. circulat. verificidem dicit Baldi quemadmodum videtur in recipiente tem propriam in feendum, vel employleum, in quo cauſt recognoscens fibi præjudicat, Rot. innumeris referens in recent. part. 6. tom. 2. decr. 613. numer. 5. cum videatur illam Domino donare, & brevi manu prædicto feudali, vel employleuto titulo recipere, ut post Bald. & plures alias innot. Surd. conf. 155. numer. 107. Et vere in Belloni Themat. loquendo in lumenis apicibus, at inquit Dominus meus de Luca in eius secundo responso brevi, sed luco, omnique referro acuminis in hac causa redditio, verific. confundendo etiam / deinceps loco in fine praefitae disceptationis / loquendo inquam in lumenis apicibus, in capitulo Belloni intelligi posset de eo feudatario, qui jam perfecte feendum acquisivit, & deinde ex intervallo curaret adiici dignitatem; hoc enim calu sententi forte posset per quandam actum occultum donationis feendum refutatum in manu Domini condonato eidem pretio erogato, & deinde tamquam ex integrum illud sub diversa natura acceptum ex nova gratia, & liberalitate, quo in sente forte salvari posuerit Belloni sententia, & in quibus terminis cenfundit est illum locum, alias non posset salvatai a palinodia, dum conf. 9. confundendo in capitu, in quo quidam Scalia emerat feendum à quadam Melchiorre de Rippi affectu post-

postmodum à Domino Ducc Mantua investitura, ut constat ex fatti specie, & ex alia parte prior feudatarius alienare nequit non reservato Domini alienum, c. 1. de prohib. feud. alien. per Lochar. & cap. 1. de prohib. feud. alien. per Federic. nec feudatarius acquirens potest illo pacto 59 emittere recurrum ad Dominum pro obtinenda investitura, ut max potebit, nec jutum esse potest, quod ubi in 60 iterum feudi premium fuit à Vassallo erogatum, iterum idem pretium perolvatur Domino; ergo vel fallum est quod primus acquirens titulo oneroso de feudo nequeat disponere, vel pretendendum non est, quod juramentum fidelitatis, ac investitura obtenta à Domino post feudi acquisitionem, hanc primo acquirenti titulo oneroso admittat facultatem.

De hoc Judices rogo ipsosmet Adversarios, numquid D. Co. Camillus acquirens post acquisitionem feudum Calestanum Comitibus de Flisco posuerit negligenter prestatuonem juramenti, ac non esligitare feudem investitum cum formis, ac classis, que in similibus omnibus, nemudim in hac regione, te alibi etiam, ut notorium est, 62 apponi conseruent. Scimus equidem onus postissionis Feudatarii esse fidelitatis juramentum, quod Domino polliceri compellitur, cap. 1. & cap. Conrad. cap. 1. de forma fidelitatis, cap. 1. de nova forma fidelitatis, & Cap. de forma 22. quod 5. adeo ut si negligat per annum & diem illud praefare 64 amittat feendum, d. c. 1. de cap. Conrad., cap. 1. in princ. que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 65 66 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 67. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 66 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 67. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 67 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 68. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 68 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 69. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 69 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 70. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 71 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 72. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 73 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 74. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 75 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 76. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 77 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 78. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 78 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 79. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 79 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 80. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 80 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 81. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 81 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 82. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 82 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 83. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 83 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 84. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 84 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 85. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 85 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 86. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 86 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 87. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 87 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 88. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 88 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 89. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 89 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 90. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 90 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 91. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 91 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 92. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 92 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 93. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 93 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 94. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 94 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 95. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 95 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 96. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 96 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 97. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 97 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 98. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 98 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 99. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 99 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 100. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 100 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 101. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 101 s. & substantiam feudi esse fidelitatem, dixit Ponte conf. 102. num. 3. Quoniammodum pariter teneat Dominum recognoscere, Merlin. decr. 795. numer. 17. ad infat emphete, qui debet Dominum recognoscere toties quoties fuerit requiritus, Fulgin. de ure embry. sub tit. de renovat. q. 5. n. 2. Ubald. decr. 337. n. 4. cogitare ab eo feudaliter investitum, & d. cap. 1. in principio, que fuit prima cap. a beneficii amittendi, c. final. de prob. feud. alien. per Lochar. Aldobrand. conf. 1. num. 324. in princ. unde 102 s. & substant

Lanar. conf. 3. num. 12. 17. numer. 2. veris. secundo dicuntur. & 39. num. 19. cum sua omnia faciat Princeps, quibus sum impetratur auctoritatem, l. prima. & 40. art. 2. C. de veter. iure encl. S. b. eccl. iur. in proem. Dicenti. Thefaur. in proposito dignoscendo titulum onerosum acquisitionis, iuxta theor. decr. 148. num. 9. veris. nec obstat, pluribus Martis de successione, legal. part. 4. qu. 21. art. 19. num. 52. & 53. ideoque factum erat si non sit gratuitum concelesum, adhuc dicitur beneficium, ac plurimum habere gratia, Mantica suprad. num. 3. imo magis participare de gratia, quam de contorta, Joannes Crot. conf. 78. numer. 2. volum. 1. Mar. Anguissula. conf. 23. numer. 1. Porro haec temper debent in feudi acquisitione intervenire, afferens scilicet Dominum, ac investitura (prout intervenire nostrar. in causa) & tamen dicimus feudum acquiri titulo oneroso, & non lucrativo, quando acquirens feudi erogat pretium, Rota relata per Fulgin. de jure, empti. sub rub. de contr. embr. 924. num. 18. Grilenorius conf. 144. num. 11. Rota videtur in proxime allezanda. C. senatus. emphaticus. numer. 35. & quod filii patris acquirentur vere dicuntur habere feudum a Genitore, non a Dominio, sicut tellantur innumer. quos allegat, & lequuntur. Surd. conf. 427. sub rub. 11. veris. tertio non resipit alias, item cum ea opinio distinguens inter acquisitionem titulo oneroso, & lucrativo, fore falsa, & de subiecto non supponente, cim tamen illa procedat sive empio facta sit a Domino, sive a Vassallo, quo causa, ut supra probatum est, circa omnem aliam dubitationem exceptari debet auctoritate Domini, ac investiture, qua nequaquam tollunt, quod primis acquirens nequeat disponere de feudo, teste ipso Bellon. relat. conf. 9. num. 34. iuncta falso specie, ex qua, ut dictum est, constat de acquisitione feudii a Vassallo, obterre successivè a Domino investitura, quoniam obstante, probat Bellon. quod ille feudi acquisitor feudi recte poterat feudum praelegare.

Quod autem ea opinio distinguens inter acquirentium titulo oneroso, & lucrativo, & concedens ipsi acquirenti titulo oneroso facultatem disponendi de feudo, distingue procedat, sive acquisitione facta fuerit a Domino, sive a priori Vassallo cum Domini afferent, post Decian. respons. 58. numer. 59. veris. atamen procedit etiam quando a Vassallo, volum. 2. Menoch. conf. 498. & numer. 18. veris. nec obstat, & luculentur. Surd. conf. 427. num. 13. 14. & 15. & conf. 305. num. 35. veris. predicta autem sententia, & num. 36. ubi quod sufficit etiam rem fuisse in solutum a Creditore acceptam, Peregr. conf. 22. numer. 6. veris. & quomodo, lib. 2. Dicenti. conf. 58. numer. 49. lib. 2. Menoch. conf. 498. veris. nec obstat, D. Fachin. conf. 14. num. 2. in primo. Surd. conf. 427. videtur. numer. 13. veris. & non cur quod feudum fuerit a Domino, vel ab alio cum Domini confessio, quos allegat, & sequitur Rota statim cantanda (quibus ego addo Alcaldum in Legendum. impress. lib. 21. in 6. respicit. veris. Tertio declaratur, Schrader. de feud. part. 2. cap. 5. num. 55. Intriglio. de feud. cem. 1. 9. 41. num. 34. Rovit. conf. 89. num. 28. dicuntur non esse, quod pecunia solvatur Domini directe, nec sufficiere se solvatur tertio, quoniam praecellit Authorbus loquantur ad effectum, ut feudum dicatur eum emptum, adeo ut in coexistente posse feminam, que regulariter a successione feudii repellitur, cap. 1. s. hoc autem notari, quod feudum dar. possum, cap. feudum si agendo fuerit controversia, quoniam non negant, quoniam talis causa dicatur ex titulo oneroso, quoniam a tertio emptum, & quoniam ex eo posse disponi in alias personas, prater feminas non prohibitas, & predicta opinio Curt. Sen. habet gravissimos contradicentes, scilicet, Gorazdin. Surd. Peregrin. Decian. Menoch. & Fach. in locis superius adductis. Hoc Rota, que pacis via est omnia objecta previdisse, illaque miro, ut conit, ordine diluiss. unde allegari meretur iudicio meo pro decisione nostra auctoritate, licet ipsa loquatur in terminis emphaticis, & nos verlemur in questione feudali, non solum ex traditis in Artculo predicto, veris. predicto Artculo utrum Doctorum, num. 112. cum seqq. sed etiam quia Doctores omnes a Rota hic allegati loquuntur inter terminis feudi, & ipsa pariter expresse etiam loquitur, & de emphatico, & de Vassallo numer. 37. Quomodo sive feudum fuerit emptum a Domino, sive ab alio cum Domini afferent, modocumque aero paterno questionum fuerit, semper dicitur predictum, & ubi empium ab alio Vassallo, dicitur nequit, quod ex concedente beneficio habeatur; Domini enim consentiendo alienationi feudi, que fit ab alio, nihil utique tribuit de suo, sed eum posset actum impeditre denegando confessum, tollit, probabili, de medio obstatum, que singularium plurim allegatione comprobatur. Surd. dicto conf. 427. num. 14. ad dictum concessionis facte per ipsum Dominum rei, que era sua libera, in feudi, tunc enim dicuntur totum dare, & tunc recte intelligitur ab ipso concedente feendum haberet; at quondam ipsam erat infundata, & per Vassallum alienatur in non vocatum, tunc quidem Dominus dare dicitur quidquid habet, sed hoc quod dat, in hoc uno dumtaxat consulti, quod tollit

Vetus Dominus vassalum fuit bona hec emphaticus per Pavum Seniorem revera ex titulo one of si uile acquisita, quamvis empio fuerit facta a tertio, non autem a Domino directo, semper enim subfatis, quod non ex liberalitate Domini, sed ex proprieta bona illa habuit, & filii, ac Neptos non sufficiunt in investitura vocati, si Paulus non emisit, neque huiusmodi bona acceptare ferre debent beneficio Domini, sed marispius Pauli, cuius intriu concessa fuit investitura bona, non vocatione, tunc quidem Dominus dare dicitur quidquid habet, sed hoc quod dat, in hoc uno dumtaxat consulti, quod tollit

85 tollit impedimentum de medio; benè est verum, quod tollendo obstaculum perficit actum, arque id est res dicitur haberi a Vassallo, & actum venditionis perfici a Domino. Et Theoria quam à Camerario Surdus mutuavit, superius relato loco, num. 15. & conferuntur tradita per Hieronym. Gutzon. defam. ad feud. recip. vel non in extare restrictione, veris. at prima opinio, circaf. in 2. part. 10. tom. trattat. m. g. fol. 170. a tergo, ibi, ego reno consensu &c. ubi quod quando feendum emitte a Vassallo, non habetur a Domino nisi contentus, nec investitus feendum ab eo asequi videatur, nisi præter afferentum ipse Dominus specialiter promisit obserbare, vel manuteneat feendum, tunc enim ipse dicere potest, id quod pariter late deducit Joannes Franc. de Ponte conf. 3. num. 1. cum seqq. & ferre per totum, dum post Andream obserbat. Principem alienationi feudi afferentem non confiri aliquid de suo donare, vel remittere.

86 Et licet Venturini. conf. 37. num. 62. junct. num. 79. hisce minime afferant, volens, quod quando feendum emittat ab ipso Domino, questionem quidem dicatur titulo oneroso, fecus vero si questionem a Vassallo Domino afferent, allegando ad futurum confirmationem distinctionis Rosental, in 89 Synopsis feudal. cap. 7. conclus. 34. num. 2. attamen si bene legatur tota dicta conclusio 34. comportum habebit, euident Rosenthal, non fatus ei afflumput probare, vel faltem luju[m] modi discrimen in sensu suo forte non sine ratione ex cogitatione minimi congruere terminis nostris questionis, ibi enim (sicut etiam animadverterat Rota in Calestenaen. emphatico. superius relata) Author querit, numquid feminam in feudo emptio fecundat, & licet numer. 2. per Venturini allegato questionem referat a nonnullis definiri feminarum ad vota, dummodo Vassallo feendum emerit a Domino, fucus ab alio Vassallo cum ejusdem Domini afferent, ipse tamen numer. 7. cum seqq. feminam in differenter non succedere in feudo emptio, tamquam communem, & in Camera probatam sententiam, quavis distinctione postposita, starbit, ac firmat. Benè et verum, quod in Glorio cap. initu, quod posito, sed non dato remanunt sucedere in feudo emptio, prefatam distinctionem omnino refinemant, cetera his verbis ratione, Cum hoc feendum respectu Domini sit omnino gratuitum, nec illi obesse debet, quod hoc Vassalus ab alio Vassallo, qui dominus natus gradus de eo investierat, hoc emit; ex quibus confit, quod hac distinctione approbat a Rosenthal, ad effectum tantummodo excludent feminam, pro cuius exclusione omnibus interpretatio capienda est, cum nature fudi respondet, quod quod feendum respectu Domini sit omnino gratuitum, nec illi obesse debet, quod hoc Vassalus ab alio Vassallo, qui dominus natus gradus de eo investierat, hoc emit; ex quibus confit, quod hac distinctione approbat a Rosenthal, ad effectum tantummodo excludent feminam, quem convenerat ab eadem Celsitudine sua recognoscere in feendum, ibi, con obligo al detto Cavalier Tarasconi Oratore diriconte per e. suo figlio, descendenti Tarasconi in infinito in feudo da V. A. li detti nobiles & paulo post: nel quale e' il patto di riconoscere da V. A. il detto feudo in titolo di Contegia creto, & inuita: Rosenthal detto Cavalier Camillo Oratore di supplicia (per pieamente zedere della grata concedutagli) come honestamente supplicia, direxerit erroris perfecto della sua benignitas di confermare, & corroborare con la pietanza della sua Podesta Ducale monsul il rescripto & ma etiamdo il medemo inviamento di vendita, & concedergli successivamente in feudo &c. Quoniam cum aperte liqueat feendum emptum a Dominis de Flisco, nique Domino Comiti traditum a Celsitudine sua, que utique directum dominum sibi retinet, nec translatu[m] utile, quod apud ipsam non erat, specie[re] ex dicendi formule, ac ab humili reverentis Vassallo obsequio scripta[re] in aliud significant, quam obsequientissimam affensus Serenissimi implorationem, quod satis compertum faciunt ea verba prioris supplicis libelli eorum de Flisco, ibi, Speranza che sul A. V. per largi gratia di rimettergli la detta caducia, poichessi bramano di far vendita di dette feudi, sua iuris dictione, e beni al Cavalier Camillo Tarasconi per il prezzo di fraloro convenuto, intervenienti per il beneplacito, e confessio di V. A. ino si ex investitura multis feudi empti ab alio Vassallo diceret expreſſe directus Dominus, quod feendum illud de novo concedere, negligeat verborum cortice, genuina force interpretatio pro nulla concessione contentus, ut recte observari Camerarius penes Surd. ab supra, nu. 15. in fine, & conferuntur tradita per Bald. in 1. quis e Paris. 3. num. 34. C. de honor. poss. unde liber. quem sequitur Jafon. conf. 57. num. 7. in primo, dicens multum singulariter, Ger. Spin. conf. 16. num. 44. Intriglio. defend. cent. 1. quaff. 18. num. 18. ubi quod si Princeps in investitura feudi empti utatur verbo: Indulgamus, vel aponamus, vel alii similis, feendum intelligetur quodcumque per contractum, non ex Domini privilegio, vel munificencia; ino etiam adscitent verba: donamus, & ex causa donationis pleno iure transferimus, adhuc contradicunt feudi non

87 bellique tempore, eidem Domino imbecille daret consilium. Quartu[m], quia de ea modicum considerare posset, ob lubricitatem voti, cum quater nautur in hora; & quanto denique ob periculum secreti, cum femina tacere nesciat, proprie quae feminam exclusam a feudalitate successione, ex Baldo autem Rosenthal. cod. cap. 7. conclus. 31. num. 2. & tamen haec sunt munia Vassalli, que inter exercitu Domino cogitare exhibere, servit scilicet militaria, consilium, voti confitiam, taciturnitatem arcani prestat, & ceteri interest vires, Rosentibid. unde succedente femina inepta in his Domino inferire, manifestum est quod ei illatum intelligetur retrum prejudicium.

Quoniam haec omnia in hypothesi nostra omnino cessare debeant, data siquidem quacunque distinctione, ac etiam pro vera admissa Theoria Venturini (quam plurimum auctoritatis sibi vendicare putamus uti probatum ab eodem Venturino vito quidem acutissimo, ac in controversia examinandis diligenter, cu[m] eximiam virtutem veluti ab erudit Præceptoris cinere redivivam habemus tanquam in Phanice in D. J. C. Franciscus Reghino Patritio Pontremulensi in hac Urbe Advocato, mihi præcipua dilectione conjuncto, cuius iuris lucubrationes plurima eruditio feminae certas sapientis typis editas admirabiliter folto, & tunc sumptuose dicit expertum publicitatis factum exopto ejus ponendum in hac eadem causa redditum pro Domino Comite Hieronymo Tarazono Adversari Dominum Comitis Octavianum (cujus iuri pro temu Minerva mica ego tuor in praetentia) admissa inquam relata distinctione, adhuc in causa nostro minime urget, et quia Dominus Comes Camillus non solum titulo oneroso a Dominis Comitibus del Flisco, quibus integrum pretium numeravit, acquisivit feendum, ita tunc pariter oneroso affectus fuit afferentum Domini, cui erogavit (ut infra, nn. 118. veris. Præterea sciendam est, exponimus) pecuniarum quantitatem, eamque habito respectu ad id quod ab eodem Domino adeptus fuit, factis notabilis.

Nec est modo rufus hic quis obiciat, quod in supplici libello ad effectum habendi necessariam investituram portrecto, non temel Dominus Comes acquirentur supplex roget C. S. S. quatenus sibi plura ex gratia concedat, & in specie, ut dignetur ex sua benignitate confirmare rescriptum factum priori libello Dominorum de Flisco, & successivam Calestani venditionem, ino etiam ut sibi in feendum eundem locum concederet, quem convenerat ab eadem Celsitudine sua recognoscere in feendum, ibi, con obligo al detto Cavalier Tarasconi Oratore diriconte per e. suo figlio, descendenti Tarasconi in infinito in feudo da V. A. li detti nobiles & paulo post: nel quale e' il patto di riconoscere da V. A. il detto feudo in titolo di Contegia creto, & inuita: Rosenthal detto Cavalier Camillo Oratore di supplicia (per pieamente zedere della grata concedutagli) come honestamente supplicia, direxerit erroris perfecto della sua benignitas di confermare, & corroborare con la pietanza della sua Podesta Ducale monsul il rescripto & ma etiamdo il medemo inviamento di vendita, & concedergli successivamente in feudo &c. Quoniam cum aperte liqueat feendum emptum a Dominis de Flisco, nique Domino Comiti traditum a Celsitudine sua, que utique directum dominum sibi retinet, nec translatu[m] utile, quod apud ipsam non erat, specie[re] ex dicendi formule, ac ab humili reverentis Vassallo obsequio scripta[re] in aliud significant, quam obsequientissimam affensus Serenissimi implorationem, quod satis compertum faciunt ea verba prioris supplicis libelli eorum de Flisco, ibi, Speranza che sul A. V. per largi gratia di rimettergli la detta caducia, poichessi bramano di far vendita di dette feudi, sua iuris dictione, e beni al Cavalier Camillo Tarasconi per il prezzo di fraloro convenuto, intervenienti per il beneplacito, e confessio di V. A. ino si ex investitura multis feudi empti ab alio Vassallo diceret expreſſe directus Dominus, quod feendum illud de novo concedere, negligeat verborum cortice, genuina force interpretatio pro nulla concessione contentus, ut recte observari Camerarius penes Surd. ab supra, nu. 15. in fine, & conferuntur tradita per Bald. in 1. quis e Paris. 3. num. 34. C. de honor. poss. unde liber. quem sequitur Jafon. conf. 57. num. 7. in primo, dicens multum singulariter, Ger. Spin. conf. 16. num. 44. Intriglio. defend. cent. 1. quaff. 18. num. 18. ubi quod si Princeps in investitura feudi empti utatur verbo: Indulgamus, vel aponamus, vel alii similis, feendum intelligetur quodcumque per contractum, non ex Domini privilegio, vel munificencia; ino etiam adscitent verba: donamus, & ex causa donationis pleno iure transferimus, adhuc contradicunt feudi non

Card. de Luca, Lib. I.

- Intelligeretur translatus in contractum simplicis donationis, ut reprobato Oldrado, decidit Rota coram Merito dec. 670, nro. 18, & juvav demum ad hanc Grat. respons. 4. in primo, ubi probat in eo feudo tanquam novo non habere locum jus accrescendi, nec propterea revocari posse transactionem super eo factam per acquirentem, non obstante quod in casu suo (ut constat num. 9.) in investitura legentur verba: *In comitatum erigimus, conferimus, & donamus.*
- 106 Praeterea quidnam importet nostro in casu, quod D. Eg. Camillus recognoscere vellat Calestanum in feudum à Principe, & quid in mente habuerit has diciendi formula indicandi; confitit non obsecrare ex eo quod juxta superioris allata verba libelli per eum portreti refert id conventum in libello dato per Dominos de Filico, ibi: *Elsendo compiaciuit V. A. S. con suo referto fato isto il dì 16. Genero corrente 1650, alla supplica data dall'Abbate e Conte Claudio &c. con oblio al detto Cavalier Camillo Tarafconi Oratore di riconferma &c. in feudo da V. A. li detti luoghi &c. & tamen in dicto libello aliud superinde non exprimitur, nisi quod ipse D. Eques deberet reportare à C. S. S. investituram confutare, ei pollicendo fidelitatem juramentum, hi veribus, riportando poi da V. A. la dovere investigatura, e prefargli il necessario giuramento de fedeltà &c. sicut etiam in eodem libello referunt, conventum in instrumento acquisitionis feudi, quodippe D. Comes debet recognoscere dictum locum in feudum, his verbis: *Elsendo in conformità della grazia di V. A. stipulaq un'infornamento di tal vendita &c. nel quale v'è il patto di riconferma da V. A. il detto feudo &c. & tamen in dicto instrumento non leguntur super hoc alia verba quam ista: arretra gratia, benefacito, confusa, & licentia C. S. & dispositio Majoris Magistratus, & interventione de novo confessu C. S. quatenus opus sit, & non alter &c.**
- 107 Et quoniam etiam admitti possit sine vere prejudio, quod attento dicto suplici libello, vere D. Co. Camillus voluerit in ipso Domino Calestanum recognoscere in feudum Comitatus, etiam in sensu importante, quod voluerit allez qui à Domino aliquid aliud præter consentium, in investiture, puto privilegium, ac indultum, quod dictus D. Eques Camillus acquirens, ac ab eis descendentes denominantur Comites, ut in eo legitur postulatum, adhuc parum opinorue dominus Comitus Actoribus, non ob id, quod in his terminis observat Surd. dicto conf. 427. num. 15. ver. addo, nempe quod, quando etiam a principio ipsius feudum vere constitutus à Domino, & ab eo ultra transferitur dominium in Patrem, qui cum ipso D. contrahit, adhuc feendum descendit non a solo Domino absolutum, sed mediante Patris contractu, ejusque stipulatione, ita quod quadam Patrem suscipientem feendum descendat quidem a solo Domino, sed quadam filios proveniant à Parte, qui pro illico stipularunt, id eoque ius filii questitum per paternam stipulationem ceneri debet prædictum, ut ratificatur idem Surd. supra, ante num. 16. & sub num. 45, verbo quod si fundum, & ante num. 13. pluribus allegatis, non inquit ex hoc fundamento, quia si feendum fuerit gratis, & ex domini beneficio ac liberalitate conceperit, foret filii quasdam ius omnino irrevocabile ad feendum, de quo proinde tanquam habito titulo lucrative, primus investitus, congrueret discurrendo juxta conciliationem in alio articulo firmatum communis Doctorum voto probatam, non posset disponere.
- 110 Sed parum juvaret dominus Comites Actores, quoniam certe non alii prætendit, D. Comitem affectum, quām eret eum feudi in Comitatum, benignam videlicet concessionem, quod ipse D. Comes acquirens, ejusque filii, ac descendentes denominantur Comites; nam quaead feendum, certus acquisitum cum eisdem Principiis alienum à dominis Comitibus de Filico, plurimum quidem differunt ipsum corpus feudi ab ejusdem seu iitulo, seu dignitate, adiecta, ut apertissime confat ex tradit. per Capyc. Latri. confit. 23. numer. 74. cum seq. ubi quod quavis de feudo empto à communis Patre teneatur Primogenitus dare Secondegenitis partem preti, non tamen teneatur dare pars pecuniae, cum qua titulus fuit emptus, secutus Rot. rit. loco ibid. allegato, quia in ipsum etiam melius docuit super pragmat. 25. de feud. num. 58. ubi tractando de contributione integræ preti, quam Primogenitus succedens in feudo facere tenetur fratribus, querit an in iusfruendis contributione habenda sit ratio dignitatis eidem feudo adiecta, sive supponit aliud esse feendum, aliud dignitatem, quodque licet hæc dici debet concessa à Principe, adiuvat illi.
- 111 In casu, quando etiam memorati feudi concessio tota daret domino concedentes, adhuc tamen quia illi poneat ignora eam filiorum perfcta, præsumunt quod eos vocaverit contemplatione Genitoris, Surd. dicto conf. 427. num. 16. verbo secunda effatio, & nos lac in priori Articulo monstravimus; quare hic quoque reprobatur idem sufficiens discussum, quod scilicet ius filii questitum ex predicta Domi.
- 112 Omni in casu, quando etiam memorati feudi concessio tota daret domino concedentes, adhuc tamen quia illi poneat ignora eam filiorum perfcta, præsumunt quod eos vocaverit contemplatione Genitoris, Surd. dicto conf. 427. num. 25. de feud. num. 58. ubi tractando de contributione integræ preti, quam Primogenitus succedens in feudo facere tenetur fratribus, querit an in iusfruendis contributione habenda sit ratio dignitatis eidem feudo adiecta, sive supponit aliud esse feendum, aliud dignitatem, quodque licet hæc dici debet concessa à Principe, adiuvat illi.

Controversia Boscoli.

- Domini vocatione reputari debet prædictum, iux. allegat. tex. in l. profectitia 5. de iur. dat. ibi. Profectitia doc. est, que a Pare, vel parente profecta est de bonis, vel facta eius, & ibi, quid si Pater donaturus dedit i. Marcellus lib. 6. Digestorum scriptis banc quoque a Parente profectam esse, & effe. Surd. d. conf. 427. n. 7.
- 120 Hinc fatis clare licet inferre, numquid ullum validum fundamentum sumi queat contra D. Comitem feudi prægatuum ex objecto supplici libello, cuius tamen difficultatem breviori, ac facilitori via nonnulli forte evasissent, animadvertisco, quod ille porrectus non fuerit a D. Co. Camillo, sed a D. Comite Octavio ejus Procuratore, qui tam non sat diligenter viuis fuit servare fines mandati, juxta preceptum l. diligenter 5. mandari, cum vulgaris; quamvis enim haberet facultatem preces porrigena Serenissimo Principi, & tamen restricta legitura clausula (*in premissis*) hoc est preces porrigena pro obtinendo afferens & beneplacito a Celsitudine sua: enim verò nil aliud in mandato continetur, quām ipsius D. Comitis Octavi electio in Procuratorem ad faciendum instrumentum emptionis feudi nominis D. Comitis ejus Patri, reservato, & accedente consensu, & beneplacito Serenissimi D. Ducis nostri. Quamobrem aliquis obsercat quod gratis, & ultra balaustis commissa ex omnino D. Procurator in dicto supplici libelli applicatur, præterea quia meri affensus, ac investiture implorationem concernerent. At nos qui extimamus nullum inde oriri impedimentum ad infringendum, ac evitandum implementum, dispositionis D. Comitis, ad praesidium hujus exceptionis non convoluamus.
- 121 Unum solūmmodo ex abundantissimum ad indicandam amplitudinem facultatis D. Comitis acquirens, quod postremus hic supplex libellus à D. Co. Octavio procuratō nomine porrectus Serenissimo Domino est omnino relatus ad priorem libellum eidem Serenissimo porrectum per Dominos Comites de Filico, & per ipsum D. Co. Camillum, & ad instrumentum acquisitionis feudi predicit, in modo illo hunc confirmatio exire & expresse efflagitatur his verbis: *Refet al detto Cavalier Camillo Tarafconi Oratore di supplicarla &c. di confirmare e corroborare con la piezza, a della detta Podesca Ducale non solo il referito fatto alla supplica dei detti Conti Fiechi, edetto Oratore fatto il dì 16. corrente mese &c. quale è registrato nell'infra scritto instrumento, ma ci crediamo il medesimo instrumento di vendita fatta dall'adetti Conti Fiechi al detto Oratore, con tutto ciò che in esso contiene, e qual'infornamento e' s'ha. E in dicto autem priori libello petuit facultas vendendi dictum feendum D. Co. Camillo pro se, ejusque filii & descendentiibus in perpetuum, & quibus dederit, his verbis: e poi di poterlo vendere al detto Cavalier Tarafconi per se, suoi filioli, & descendenti in perpetuo, & a chi daria, cuius quidem clausula (*et quibus dederit*) nota est virtus operandi, quod competat velut velut facultas alienandi feendum, Curt. jun. de feud. p. 4. n. 141. vers. contrarium tamen, ubi de communis feudistis opinione refutatur, dicens haberi textum fortissimum, & inevitabilem de hoc in c. 1. de feodis non habente propriam naturam feudi, Barbol. claus. 57. n. 1. etiam in extranis quoconque titulo, ut reprobatur contraria est veram ac commune restatur articulo plenè dictum, Marta videns de clausulis, p. 2. claus. 58. n. 5. & per totum, Albert. Brum. conf. fidel. 38. n. 3. five inter vivos, in fine ultima voluntate, plures concerit Fab. de Anna conf. 53. nro. 23. lib. 1. Barfatt. conf. 4. n. 3. Surd. conf. 440. nro. 12. & 475. nro. 30. & 551. per torum, D. Saccac. respons. 231. nro. 17. cum seq. etiam dominio irrequisti, quia illius consensus ceteratur datum ab initio, ut recte probat Camerata apud eundem Martan., nro. 7. Barbos. ubi suprà, n. 6. & plus citra Fulgin. *in terra employent. sub rubrica de alien. qu. 1. num. 144.* quod videtur fine dubio admittendum saltem in prima acquirent, ex tradit. per Rot. coram s.m. Gregor. der. 529. n. 2. & ibi Addent. n. 22. lit. B. unde inquit aequi parari hanc clausulam, quibus dederit, clausula, pro se, suisque heredibus, & descendentiibus quibuscumque, idem Barbos. ubi suprà, nro. 8. quae latissime prosequitur Monach. de recta feudi. interpret. pleno. 39.*
- 122 Adeo postposita Civilitarum doctrina volentium huiusmodi clausulam, & quibus dederit, ita intelligendum, ut alii essent successori: resolvendo questiones per veros terminos feudi, dicendum sit, per hanc clausulam datum esse facultatem ita alienandi in quolibet, ut etiam possit distrahili liberet & in aliquid, quo casu in persona feudatarii, cuius temporis, eorumque scriptis habenda sit, qui ad iuris faciendum tantum elucubrarent. Si opiniones veras fecerint, eosdem prædictis opiniones directe contrarias ample-